

Zgodovina dela našega kluba je zelo bogata, od skromnih začetkov do velikih uspehov. Škoda je, da je med drugo svetovno vojno okupator požgal naš arhiv in danes razpolagamo le s tistimi dokumenti, ki so jih shranili posamezni člani in jih v našem nadaljnjem besedilu tudi objavljamo.

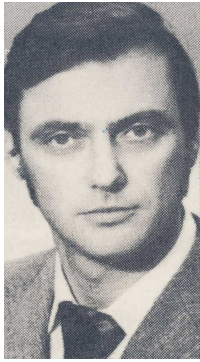
Prav gotovo je bilo v petdesetih letih dela mnogo samoodpovedovanja, težkega in prijetnega dela, bilo je nekaj velikih uspehov, tudi doseženi državni rekordi itd. Vse to nam je v spodbudo, da prehojeno pot nadaljujemo in še z večjo požrtvovalnostjo razvijamo športno dejavnost v letalstvu.

Nadaljnji razvoj Aerokluba je pogojen z delom in usmerjenostjo članov kluba. Družbenopolitična skupnost občine Celje ima interes za čim hitrejši in boljši razvoj letalske dejavnosti. To pomeni, da moramo ta interes podpreti z vsemi silami znotraj kluba, kar nam daje določeno jamstvo za uresničitev ciljev, ki smo jih sprejeli že v letu 1979.

Gre predvsem za to, da moramo biti zelo odprti za vključevanje novih članov, zlasti za mlajše. Brez takega načina dela ni mogoče pričakovati množičnosti, kar je naš cilj pri bodočem delu. Ni dovolj, da si priskrbimo materialna sredstva za delo; imeti moramo tudi toliko pripadnikov te dejavnosti in športa, da bodo vse naprave in materialna sredstva koriščena zelo racionalno za čim večje število športnikov.

Jadrarno letalo Grunau Baby, Anita Jazbec, Edi Zagozda

Predsednik AK Celje
Tone Jelenko

Nadaljevati bomo morali z akcijo ustanavljanja modelarskih krožkov na osnovnih šolah. Le-tem bi morali nuditi čim več strokovne pomoči. Naša akcija v letu 1980, ko smo organizirali tečaj modelarjev za učitelje tehničnega pouka na osnovnih šolah, je šele začetek načrtne priprave učencev za nove člane letalskega športa. Prepričan sem, da lahko marsikateremu učencu pomagamo pri njegovi poklicni usmeritvi, ali se bo odločil za tehniško ali pa za družboslovno smer študija. V krožkih modelarjev na osnovnih šolah učenci sami kaj hitro ugotovijo svoja nagnjenja.

Enako skrb moramo posvečati razvoju in šolanju letalcev z jadralnimi in motornimi letali. To je tudi stalna naloga naše letalske šole. Že do sedaj smo tu dosegli lepe uspehe, mislim pa, da moramo v tej smeri narediti še mnogo več. Naša usmeritev mora biti tudi možnost pridobitve znanja za poklicnega pilota za tiste člane, ki jim je to poklicni cilj. To je sicer problem odnosov organizacij združenega dela do financiranja šolanja takih članov kluba, ki kasneje postanejo delavci v OZD zračnega prometa, vendar je to hkrati tudi družbeni problem, ki ne bi smel toliko vplivati na možnost šolanja posameznika, ki vidi svoj bodoči poklic v letalski dejavnosti, da si le-tega ne bi mogel pridobiti preko aktivnosti kluba.

Aktivnost našega kluba je in mora biti usmerjena tudi v padalsko dejavnost. Mislim, da si letalskega športa ne moremo predstavljati, če v njem ne vidimo padalcev. Če kdo, potem so padalci tisti, ki lahko oživljajo delo kluba, zlasti na raznih prireditvah. Pri nas imamo precej zainteresiranih, razveseljivo pa je tudi, da je zanimanje za to vejo športa vse večje pri ženski mladini. Tu smo precej zaskrbljeni, ker so kapacitete letal za padalce že v zatonu skoraj v vsej Sloveniji. Naš klub nima več letala in nismo sposobni sami redno vzgajati in uriti v padalski sekciji kluba. Se večji problem pa je, da tudi, če bi imeli sredstva, ne bi mogli kupiti letala, ker se pri nas ne izdelujejo več za padalski šport, čeprav smo do sedaj bili zadovoljni z domačimi letali. Mislim, da imajo naši proizvajalci kaj malo posluha za izdelavo letal, ki bi bila primerna za aeroklube. Imeli smo že zelo dobre, praktične in varne, a žal v mali količini in le s kratkotrajno proizvodnjo.

Ta problem, kako vzgajati padalce, predvsem pa s kakšnimi letali, bi morali že zdavnaj rešiti na letalski zvezi Jugoslavije in ZLOS-u. To klubi sami ne zmorejo; gre tudi za odgovornost obeh zvez, ki sta do danes naredili zelo malo, da bi bili rešili ali pa vsaj določili tip letala, ki bi jih lahko uporabljali za padalski pouk in šport.

Za dosego naših ciljev bo aktivnost kluba usmerjena tudi v posodabljanje opreme in naprav. Zaradi nekaterih perečih problemov smo malo spremenili vrstni red vlaganja dela in sredstev v opremljanje in razširitev mehanične delavnice za letalski servis (samo za mala letala Piper),

Krst najnovejših pridobitev: Cessne, Tomahawka, Super Cuba in Cirrusa

kjer bomo ob sodelovanju uvoznika letal zagotavljali tudi nadomestne dele za opravljanje servisa. To je možno opraviti v sorazmerno kratkem času in bodo dela stekla že v jeseni letos. Na naše letališče prihaja vedno več obiskovalcev, nekateri samo na izlet in popoldansko rekreacijo. Mnogi sprašujejo zakaj nimamo bifeja, da bi se obiskovalci odžejali, kar nas vzpodbuja, da bomo morali nekaj narediti tudi v tej smeri.

Naša največja želja in cilj sta modernizacija letališke steze. Tu ne gre za tekmovanje med klubi, kdo bo imel asfaltno stezo in kdo ne. Nekateri glasovi krožijo po Sloveniji tudi v tem smislu. Pri nas gre za primer, ko je steza zelo problematična in jo je zelo težko vzdrževati. Naš teren je zelo mehak, je na območju podtalnice, ki je vir pitne vode za Celje. Čez letališko stezo je v preteklosti tekla reka Ložnica, kar se še danes pozna na nekaterih mestih. Po vsakem dežju steza ni sposobna za letalsko dejavnost, še posebno, če je malo več dežja, je ne moremo uporabljati tudi po več dni potem, ko je vreme že lepo in suho. To so torej razlogi, da si moramo za športno dejavnost urediti stezo. Razen tega imamo v Celju še širše interese, da bi naše letališče lahko uporabljali poleg športa še za turistično in deloma tudi za gospodarsko dejavnost. Stezo moramo toliko utrditi in modernizirati, da ne bo vsako slabo vreme onemogočalo uporabe in da jo bo možno uporabljati tudi za nočne lete.

Nimamo interesa, da bi v Celju gradili večje letališče in bi bilo zelo nesmiselno vlagati sredstva v tak objekt, saj imamo kar dve letališči na razpolago, ki ugodno vplivata na

Med najuglednejšimi gosti na letošnjem mitingu sta bila tudi predsednik predsedstva SR Slovenije Viktor Avbelj in komandant vojnega letalstva in protizračne obrambe, generalpodpolkovnik Stevan Roglič. Tovariš predsednik je zmagovalcu 23.jugoslovanskega aerorallyja podelil prehodni pokal maršala Tita, general Roglič pa Aeroklubu Celje zlato plaketo VL in PZO za uspehe ob petdesetletnici delovanja.

geografsko lego Celja za potrebe letalskih storitev. V načrtu imamo letališče usposobiti do take mere, da je lahko v bodoče sekundarno letališče za uporabo manjših, predvsem pa športnih letal.

V petletnem planu 1981 - 1985 načrtujemo omenjene investicije. Zavedamo se, da bo to veliko breme za naš klub in tudi za Celje, vendar bomo z dobro pripravljenim programom zmogli opraviti modernizacijo letališča v petih letih. Delo Aerokluba Celje je še premalo povezano z drugimi klubi. Mislim, da moramo medsebojne odnose vzpostaviti do te mere, da bodo izkušnje posameznega kluba v kakršnikoli smeri znane ostalim klubom, da bo vsaka malo večja športna ali druga akcija kateregakoli kluba podprta od vseh ostalih. V naši republiki to uspevamo že v večji meri, vendar bi se dalo narediti še več. Mi smo to dobro občutili ob letošnjem JAR in aeromitingu v Celju. Vsem sodelujočim se posebej zahvaljujem za pomoč. Naša akcija je uspela, saj od vsepovsod prihajajo pozitivne ocene. To omenjam zaradi tega, ker je uspeh v Celju uspeh celotne slovenske športne dejavnosti, ki mora videti pot samo navzgor.

Izredno pomembno je sodelovanje z JLA, ki je zlasti v povojnem času naredila največ, da se je ta veja športa toliko razvila. Danes to delo sloni več ali manj na klubih, a kljub temu imamo v Celju zelo dobre odnose. Vsako leto nam JLA pomaga urejati stezo in nam pomaga tudi pri drugih akcijah. Dobro sodelujemo tudi s teritorialno obrambo, saj naši pripadniki sodelujejo v TO ter se v tej smeri tudi urijo in izobražujejo.

Ob razmišljanju kako delati, da bodo uspehi v našem športu čim boljši, se večkrat dotaknemo vprašanja statusa naše dejavnosti v športu. Morda smo malo »odrinjeni« zaradi uporabe drugih tehničnih naprav pri našem športu. Mogoče nas zato v telesni kulturi postavljajo na konec športne dejavnosti. Mi zagotovo vemo, da smo predvsem športna dejavnost. Zato smo upravičeno nezadovoljni, da nimamo enakega statusa kot druge športne organizacije. To se predvsem pozna pri financiranju dejavnosti. Mi si moramo s svojim delom ustvariti do 70 % sredstev za delo kluba. S takimi težavami se srečuje le še konjeniški šport in nobena druga športna organizacija. To je širši družbeni problem, ki biga morala Zveza telesne kulture v Sloveniji bolj temeljito analizirati.

V našem klubu ne pričakujemo, da bodo problemi rešeni v kratkem času, vemo, da moramo sami narediti največ, vendar zahtevamo enakovreden status tako kot ga imajo druge športne organizacije v telesni kulturi.

Avgust, 1980

Predsednik kluba
ANTON JELENKO